Lietas Nr. C20247114

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2015.gada 3.novembrī

Liepājas tiesa
tiesnese Indra Pelnēna
sekretāre Marina Karloviča

piedaloties prasītājam /pers. B/, dzīvokļu īpašnieku biedrības "Mājoklis" pārstāvei /pers. C/

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu **/pers. B/** prasību pret **dzīvokļu īpašnieku biedrību "Mājoklis"** par parāda atzīšanu par nepamatotu un tā izslēgšanu no maksājumu aprēķiniem.

Izskatot lietu, tiesa

k o n s t a t ē j a :

2014.gada 8.augustā /pers. B/ kā dzīvokļa Nr.53, /adrese/, īpašnieks iesniedzis tiesā prasību pret apsaimniekotāju dzīvokļu īpašnieku biedrību "Mājoklis" par apsaimniekošanas maksas un komunālo maksājumu parāda 231,64 EUR atzīšanu par nepamatotu un tā izslēgšanu no rēķiniem.

Pieteikumā norāda, ka sākot no 2008. gada novembra atbildētājs viņam izsniegtajos rēķinos par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem un apsaimniekošanas izdevumiem ir iekļāvis soda naudu 50 Ls apmērā. Šāda pozīcija norādīta 2008. gada novembra maksājuma aprēķinā Nr. 747. Nākošā decembra rēķinā Nr. 818 pozīcija soda nauda nav minēta, taču šī summa norādīta kā parāds. 2009. gada rēķinos pozīcija līgumsods/kavējuma nauda nav minēta, bet aizstāta ar pozīciju parāds. Janvāra rēķinā Nr. 53 pozīcijā parāds norādīta summa 57, 80 Ls. Nākošā februāra rēķinā parāda summa ir 66,82 Ls, martā 77,23 Ls, aprīlī 77,23 Ls, taču maijā rēķinā Nr.338 uzradīta parāda summa 186,81 Ls. Nākošā jūnija rēķinā norādīta parāda summa 81,84 Ls un tā līdz oktobrim. Oktobra rēķinā norādīta parāda summa 111,99 Ls, taču novembrī atkal 81,84 Ls. Nav saprotams, uz kāda pamata un pēc kādas metodikas šīs summas tikušas aprēķinātas. 2010. gada visos rēķinos noradīta parāda summa 81,84 Ls. 2011. gada februāra rēķinā Nr. 122 bez jebkādiem paskaidrojumiem uzradīta parāda summa 203,15 Ls, martā atkal uzrādīta parāda summa 81,84 Ls, plus pozīcija līgumsods/ kavējuma nauda uzradīta soda nauda 2,30 Ls. Sākot ar 2011. gada martu nepamatoti aprēķinātam parādam vēl tiek rēķināts līgumsods 0,1% apmēra par katru nokavētu dienu. Uz 2014. gada l.jūliju parāds kopā ar soda naudu sastāda 162,80 Ls jeb 231,64 EUR.

Norāda, ka pēc atbildētāja paskaidrojuma soda nauda aprēķināta pamatojoties uz iedzīvotāju kopsapulces lēmumu un DzĪB „Mājoklis" valdes lēmumu sakarā ar 2008. gada 28. oktobrī fiksēto pārkāpumu – viņa dzīvoklī uzlikto magnētu uz ūdens skaitītāja. Izsniegt augstāk minēto iedzīvotāju kopsapulces protokolu un valdes lēmuma kopiju atbildētājs atteicies. 2014. gada 10. jūnijā atbildētajam tika nosūtīts iesniegums ar lūgumu izsniegt augstāk minētos dokumentus, tas ir, 2008. gada 29. aprīļa iedzīvotāju kopsapulces protokola kopiju, 2008. gada novembra valdes lēmuma par soda naudas piemērošanu kopiju, 2008. gada 29. oktobra akta kopiju par magnēta uzlikšanu uz ūdens skaitītāja. Atbildētājs nekādu atbildi nav devis un minētos dokumentus nav izsniedzis.

Prasītājs uzskata, ka nekādu parādu par mājas apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem nav un nevar būt, jo visi rēķini ir savlaicīgi un pilnībā samaksāti. Uzskata, ka soda nauda ir uzlikta nepamatoti un nelikumīgi. Ne Dzīvokļa īpašuma likums, ne Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumi Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu", ne arī Biedrības statūti un Dzīvokļa apsaimniekošanas līgums neparedz tāda veida soda naudas piemērošanu. Saskaņā ar augstāk minētiem MK Noteikumiem 19.1.4.punkta skaitītāja bojājumu gadījumā atbildētājam bija tiesības papildus aprēķināt ūdens patēriņa starpību, nevis piemērot soda naudu. Ņemot vērā, ka atbildētājs nav aprēķinājis pārtērēta ūdens daudzumu, uzskata, ka nekādus zaudējumus atbildētajam, kā arī citiem iedzīvotājiem nav nodarījis. Saskaņā ar Dzīvokļa īpašumu likuma 13.pantu soda nauda nav uzskatāma par nepieciešamo izdevumu mājas apsaimniekošanā, un atbildētajam nebija tiesību to piemērot.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašumu likuma 14.pantu dzīvokļa īpašnieks par zaudējumu nodarīšanu citiem dzīvokļu īpašniekiem vai citām personām ir atbildīgs normatīvajos aktos, dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumos vai savstarpēji noslēgtajos līgumos noteiktajā kārtībā. Taču atbildētājs šajā gadījumā nekādus zaudējumus nav aprēķinājis, kas liecina par to, ka zaudējumi nav nodarīti. Prasītājs vairākkārt mutiski griezies pie atbildētāja ar lūgumu atcelt nepamatoti uzlikto soda naudu un neiekļaut neesošo parādu maksājumu aprēķinos, taču atbildētājs labprātīgi to darīt atsakās.

Lūdz atzīt DzĪB „Mājoklis" izsniegtajos maksājuma rēķinos apsaimniekošanas maksas un komunālo maksājumu parādu 231,64 EUR apmērā par nepamatotu un prettiesisku un uzlikt par pienākumu to izslēgt no prasītājam piestādāmajiem rēķiniem. Piedzīt no atbildētāja valsts nodevas izdevumus, kā arī citus lietā nepieciešamos tiesāšanās izdevumus.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1716., 1717.pantu, Dzīvokļa īpašumu likuma 13.,14.pantu.

Atbildētāja pārstāve paskaidrojumos uz iesniegto prasību norāda, ka DzĪB prasību neatzīst un paskaidro sekojošo: nav strīds, ka nekustamo īpašumu /adrese/, kopīpašumu apsaimnieko DzĪB. Nekustamā īpašuma – dzīvokļa Nr./adrese/, domājamās daļas no dzīvojamās mājas kopīpašuma un zemesgabala pieder /pers. B/, /pers. E/. Prasību cēlis viens no nekustamā īpašuma kopīpašniekiem. Ar dzīvokļa Nr./adrese/, kopīpašniekiem 2006.gada 25.aprīlī noslēgts Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums. Norāda, ka Civiltiesiskais strīds saistīts ar magnētu uzstādīšanu uz karstā un aukstā ūdens skaitītājiem prasītāja dzīvoklī, šīs darbības viena gada laikā fiksētas divas reizes, t.i., 2008.gada 18.jūlijā un 2008.gada 29.oktobrī. Par šo faktu sastādīti akti. Lietā nav strīda, ka šāds fakts ir konstatēts, to nenoliedz prasītājs. Dzīvojamā mājā /adrese/, uzstādīti ūdens skaitītāji, pēc kuriem notiek norēķins par mājā izlietoto ūdeni ar SIA "Liepājas ūdens". Dzīvojamā mājā ik mēnesi starp kopējo ūdens uzskaites mēraparātu (skaitītāju) un noziņotiem (nodotiem) rādījumiem veidojas starpības, kuras jākompensē kopīpašniekiem. DzĪB vairākkārt saņemtas pretenzijas, arī iesniegumi par šo situāciju. Prasītāja dzīvoklī fiksētās rīcības rezultātā palielinās ūdens starpības starp nodotiem skaitītāju rādījumiem un kopējo skaitītāju, kas jākompensē dzīvojamās mājas kopīpašniekiem, t.sk., arī cirkulācijas izdevumi. Prasītāja rīcība – uz skaitītājiem uzstādītie magnēti – aptur mēraparātu funkcionēšanu, t.i., netiek uzskaitīts patērētais ūdens. Visi izstādītie rēķini sagatavoti saskaņā ar noslēgto Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu, pieņemtiem lēmumiem. Rēķinā iekļautais līgumsods piemērots, ņemot vērā 2008.gada 29.oktobrī fiksēto pārkāpumu un

2008.gada oktobrī fiksēto ūdens starpību (52,08 Ls) (lietas 43.-44.lapa).

Lietā kā trešā persona pieaicināta /pers. B/ laulātā /pers. E/, kura ir dzīvokļa /adrese B/, kopīpašniece (lietas 36.lapa).

Tiesas sēdē prasītājs /pers. B/ uzturēja prasību, paskaidroja, ka nepiekrīt, ka viņam izveidojies parāds par apsaimniekošanu un pamatpakalpojumiem, jo maksājumus par dzīvokli veicis savlaicīgi. Nepiekrīt, ka par magnēta lietošanu uz skaitītāju viņam uzlikts naudas sods, jo magnēts neietekmē rādījumus un šāda soda uzlikšanu likums neparedz. Uzskata, ka apsaimniekotājs nav pierādījis, ka sakarā ar magnēta uzlikšanu radušies zaudējumi kopīpašniekiem un kādi tie ir, jo ūdens zudumi mājai ir bijuši visu laiku. Norādīja, ka prasības summa sastāv no uzliktā naudas soda, aprēķinātā līgumsoda. Paskaidroja, ka nav veicis maksājumus par ratiņu telpas izmantošanu, jo nepiekrīt, ka viņam tas jāmaksā. Vienlaicīgi apstiprināja, ka periodā no 2008.gada novembra līdz 2009.gada februārim, kad viņam maksa par šo telpu ir aprēķināta, viņš viens pats to ir izmantojis, bet ne tikai savām vajadzībām. Viņš tur bija iekārtojis darbnīcu, tur atradās viņam piederoši darba instrumenti un darba galds, viņš tur veica darbus arī priekš visas mājas.

/pers. E/ tiesas sēdē nepiedalījās, iesniegumā tiesai norāda, ka paskaidrojumus sniegusi 2015.gada 17.februāra tiesas sēdē (lietas 93.lapa).
Tiesas sēdē 2015.gada 17.februārī paskaidroja, ka piekrīt vīra iesniegtajai prasībai un lūdz to apmierināt.

Atbildētāja pārstāve /pers. C/ tiesas sēdē prasību neatzina, paskaidroja, ka 2008.gada 29.aprīlī dzīvokļu īpašnieki kopsapulcē pieņēmuši lēmumu, ka gadījumā, ja apsaimniekotājs konstatēs tīšus skaitītāja bojājumus un citus tamlīdzīgus pārkāpumus, dzīvokļu īpašnieku/lietotāju sodīs ar naudas sodu 50 Ls. Attiecībā uz prasītāju divas reizes tika konstatēta situācija, ka viņš pie ūdens skaitītāja ir novietojis magnētu, tādējādi ietekmējot skaitītāja rādījumus, kā rezultātā individuālais ūdens skaitītāja rādījums neatbilda faktiskajam ūdens patēriņam un radās liela starpība starp individuāliem un kopējo ūdens skaitītāja rādījumu. Par šiem faktiem sastādīti akti. Šī iemesla dēļ 2008.gada novembra rēķinā tika iekļauta soda nauda par magnēta uzlikšanu uz skaitītāja 50 Ls (71,14 EUR). Šī naudas summa tika izmantota ūdens zudumu apmaksai par attiecīgo mēnesi, tāpēc šī summa tika uzskatīta par apsaimniekošanas maksas parādu un uz šo summu tika rēķināts līgumsods par maksājumu kavējumiem. Prasītājs nav iesniedzis tiesai pierādījumus, ka magnēta uzlikšana uz skatītāja neietekmē tā rādījumu, tieši pretēji, atbildētāja rīcībā ir laboratorijas atzinums par pretējo – ka magnēta uzlikšana apstādina skaitītāja darbību. Vēl apstrīdētajā summā 231,64 EUR ir maksa par ratiņu telpas izmantošanu periodā no 2008.gada novembra līdz 2009.gada februārim 28,43 Ls (40,45 EUR), kad tur atradās prasītāja darba instrumenti un viņš šo telpu izmantoja savām vajadzībām. Paskaidroja, ka par mājai sniegtajiem pakalpojumiem prasītājam tika samaksāts. Uzskata, ka prasība ir noraidāma kā nepamatota.

Tiesa, uzklausījusi lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējusi rakstveida pierādījumus lietā secina, ka /pers. B/ prasība par parāda atzīšanu par nepamatotu un tā izslēgšanu no maksājumu aprēķiniem ir pamatota un apmierināma daļēji.

Lietā nav strīdu, ka /pers. B/ vienādās daļās ar laulāto /pers. E/ pieder dzīvokļa īpašums Nr.53, /adrese/ (lietas 36.lapa).
Konstatēts, ka prasītājam piederošo dzīvokļa īpašumu apsaimnieko dzīvokļu īrnieku biedrība "Mājoklis" (lietas 54.-57., 45.-46.lapa).
Konstatēts, ka dzīvokļa īpašnieks iesniedzis tiesā prasību pret apsaimniekotāju par viņam aprēķinātā parāda par apsaimniekošanu un pamatpakalpojumiem 231,64 EUR apmērā atzīšanu par nepamatotu un tā izslēgšanu no maksājumu rēķiniem. Tiesa konstatējusi, ka minētajā summā ietverta prasītājam 2008.gada novembrī uzliktā soda nauda 50 Ls (71,14 EUR), ko prasītājs uzskata par nepamatoti uzliktu, un par šo summu aprēķinātais līgumsods, kā arī nesamaksātā summa 28,43 Ls (40,45 EUR) par ratiņu telpas izmantošanu periodā no 2008.gada novembra līdz 2009.gada februārim (lietas 76.lapa).

Civillikuma 3.pantā noteikts, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies.
Strīds starp prasītāju un atbildētāju radies 2008.gada novembrī, kad prasītājam piestādītajos rēķinos tika iekļauts naudas sods 50 Ls par magnēta uzlikšanu uz ūdens skaitītāja, tāpēc tas izšķirams pēc tobrīd spēkā esošā likuma "Par dzīvokļa īpašumu" normām.
Atbildētāja pārstāve paskaidroja, ka šādu lēmumu – sodīt dzīvokļu īpašniekus ar naudas sodu 50 Ls apmērā tīšu skaitītāju bojājumu un citu līdzīgu pārkāpumu gadījumā pieņēmusi dzīvokļu īpašnieku kopsapulce 2008.gada 29.aprīlī (lietas 70.lapa).
Likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 27.[1] panta 1.daļa nosaka, ka par daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu lemj tikai daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulce. Minētā panta 5.daļa paredz, ka dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmums ir saistošs visiem dzīvokļu īpašniekiem, ja "par" balsojusi vairāk nekā puse no dzīvokļu īpašnieku skaita.
Lai gan minētās tiesību normas nostiprina principu „mazākums pakļaujas vairākumam", tiesas ieskatā, tās piemērojamas tiktāl, ciktāl dzīvokļu īpašnieku kopsapulces pieņemtie lēmumi atbilst labas ticības principam – katram savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvie pienākumi jāpilda, ievērojot citu personu pamatotas intereses. Civillikuma 1.pants pieprasa, lai civiltiesisko attiecību dalībnieki rēķinātos viens ar otru un ņemtu vērā pretējās puses intereses. Tas palīdz novērst gadījumus, kuros civiltiesību subjekti savas tiesības izmanto vai pienākumus pilda neattaisnojamā veidā vai neattaisnojamu mērķu sasniegšanai, rīkodamās pēc likuma vai tiesiska darījuma burta, taču pretēji to īstajiem mērķiem *(K. Balodis. Labas ticības princips mūsdienu Latvijas civiltiesībās//Jurista vārds -2002.gada 3.decembris, Nr.24).*
Daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas kopīpašuma kopīga pārvaldīšana ir īpašs īpašuma tiesību īstenošanas veids, kura ietvaros katrs dzīvokļa īpašnieks nav pilnībā pastāvīgs subjekts, bet tiesības var īstenot tikai kopā ar citiem dzīvokļu īpašniekiem. Respektīvi, mājas pārvaldīšanas jautājumos atsevišķs dzīvokļa īpašnieks nav pastāvīgs tiesību subjekts, bet iekļaujas dzīvokļu īpašnieku kopībā.

Prasītājs nav lūdzis atcelt dzīvokļu īpašnieku kopsapulces 2008.gada 29.aprīļa lēmumu daļā par naudas soda noteikšanas likumību, jo likums "Par dzīvokļa īpašumu" to neparedzēja, bet, tiesas ieskatā, tas fakts, ka prasītājs ilgstoši nav apstrīdēto summu samaksājis, liecina par to, ka viņš nepiekrīt šādam lēmumam. Tiesai jāsniedz minētā strīda risinājums, jo tiesas spriešana nesniedzot strīda risinājumu pēc būtības neatbilst Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā paredzētajam taisnīgas tiesas jēdzienam. Līdz ar to tiesas pienākums ir izvērtēt, vai lēmums nav pretrunā ar likuma "Par dzīvokļa īpašumu" noteikumiem un ir prasītājam saistošs.

Tiesa konstatējusi, ka daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieki 2008. gada 11. martā vērsušies pie dzīvokļu īpašnieku biedrības "Mājoklis" valdes par to, ka dzīvojamai mājai ir liela starpība starp kopējo ūdens skaitītāju un dzīvokļos uzstādītajiem individuālajiem ūdens skaitītājiem (lietas 50.,51.,52.lapa).
2008.gada 29.aprīlī dzīvokļu īpašnieku biedrības "Mājoklis" sapulcē, piedaloties 38 biedriem no 41, pieņemts lēmums - sakarā ar to, ka individuālo (dzīvokļos esošo) ūdens skaitītāju rādījumu kopsumma mēneša beigās krasi atšķiras no kopējā (ienākošā) ūdens skaitītāja rādījuma, veikt skaitītāju pārbaudi izlases veidā pa dzīvokļiem, to pareizu uzstādīšanu, pareizu lietošanu, u.t.t. Gadījumā, ja konstatēs tīšus skaitītāja bojājumus un citus tamlīdzīgus pārkāpumus, dzīvokļu īpašnieku/lietotāju sodīt ar naudas sodu 50 Ls (lietas 70.lapa).
Izvērtējot minēto lēmumu, tiesa konstatē, ka tas pieņemts dzīvokļu īpašnieku biedrības "Mājoklis" sapulcē piedaloties 38 biedriem no 41, bet kopējais dzīvokļu skaits mājā ir 72 (lietas 52.lapa). Līdz ar to secināms, ka lēmums par kopīpašuma apsaimniekošanu nav pieņemts dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē, kā to nosaka Dzīvokļa īpašuma likuma 27.[1] panta 1.daļa, bet biedrības "Mājoklis" biedru sapulcē, kas neatbilst likuma prasībām.

Likums "Par dzīvokļu īpašumu" 27.[2] pants nosaka, kādu lēmumu pieņemšana ir tikai un vienīgi dzīvokļu īpašnieku kopsapulces kompetencē, starp tiem nav norādīts, ka dzīvokļu īpašnieki vai dzīvokļu īpašnieku biedrības "Mājoklis" biedri būtu tiesīgi lemt par jebkādu naudas sodu uzlikšanu dzīvokļu īpašniekiem vai dzīvokļu īpašnieku sodīšanu par jebkādiem pārkāpumiem, jo šāds jautājums nav attiecināms uz kopīpašuma apsaimniekošanu. Kopsapulcē pieņemtiem lēmumiem jāatbilst likuma prasībām.
Pie šādiem apstākļiem atbildētājam nebija likumīga pamata prasītāja rēķinā 2008.gada novembrī (lietas 15.lapa) iekļaut naudas sodu par magnēta

uzlikšanu un vēlāk šo naudas summu novirzīt starpības par patērēto ūdeni apmaksai, pārdēvēt par pamatpakalpojumu maksājumu parādu un aprēķināt par to līgumsodu par maksājumu kavējumiem.

Tiesas ieskatā, strīds radies tā iemesla dēļ, ka 2008.gadā līdz decembra mēnesim ne tiesību normās, ne dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumos nebija tieši noteikts, kam jāsedz ūdens patēriņa starpība, kas veidojas starp mājas ūdens skaitītāja rādījumu un dzīvokļu ūdens skaitītāju rādījumiem. Jautājums par ūdens patēriņa starpības apmaksu ir saistāms ar jautājumu par to, kam jāveic pasākumi, lai atrisinātu strīda pamatā esošo problēmu, kādu iemeslu dēļ rodas atšķirība starp skaitītāju rādījumiem, jo no iesniegtā pārskata redzams, ka tā visu laiku ir ievērojama (lietas 52.lapa). Tobrīd spēkā esošais likums neparedzēja, ka dzīvokļu īpašniekiem ir pienākums maksāt par ūdeni, kura saņemšana nav pierādīta, un tiesa nevar akceptēt situāciju, ka dzīvokļu īpašniekiem jāmaksā pārmērīgi lieli maksājumi par ūdens starpību, jo tie tā brīža likuma izpratnē nav atzīstami par saņemtu pakalpojumu.

Tiesas ieskatā, šinī daļā /pers. B/ prasība ir pamatota un apmierināma un minētās summas - naudas sods 50 Ls (71,14 EUR) un par to vēlāk aprēķinātais līgumsods - no /pers. B/ piestādītajiem rēķiniem ir izslēdzamas kā nepamatotas.

Iepriekš minētie tiesas apsvērumi nenozīmē, ka tiesa atzīst par pareizu /pers. B/ rīcību, uzliekot magnētu uz ūdens skaitītāju par pamatotu un likumīgu, tādējādi, iespējams, ietekmējot tā rādījumus. Tas, ko tiesa secina, ka nav pamatoti no apsaimniekotāja puses par šīm darbībām noteikt un uzlikt /pers. B/ naudas sodu, jo šāda veida sankciju piemērošanu pret dzīvokļa īpašnieku neparedz ne likums "Par dzīvokļa īpašumu", ne apsaimniekošanas līgums, ne kāds cits normatīvais akts.

Attiecībā uz prasību pārējā daļā tiesa konstatējusi, ka prasītājs nav samaksājis maksājumus par mājas ratiņu telpas izmantošanu periodā no 2008.gada novembra līdz 2009.gada februārim 28,43 Ls (40,45 EUR), neskatoties uz to, ka tiesas sēdē viņš atzina, ka izmantojis šo telpu kā darbnīcu, tur atradies viņa darba galds un darba instrumenti. Minētais konstatēts arī dzīvokļu īpašnieku biedrības "Mājoklis" valdes sapulcē, kurā piedalījies arī prasītājs un prasītājs personīgi ir parakstījies, ka sakarā ar to, ka viņš atsakās atbrīvot ratiņu telpu, viņam pēc mājas iedzīvotāju ieteikuma tiek noteikta maksa par tās izmantošanu, kas faktiski ir apkures izdevumi par šo telpu un par četriem mēnešiem sastāda 28,43 Ls (40,45 EUR). Tiesas ieskatā, prasītājs varēja no šiem izdevumiem izvairīties, atbrīvojot minēto koplietošanas telpu. Par cik tas netika izdarīts, no prasītāja puses taisnīgi būtu par šīs telpas vienpersonisku lietošanu samaksāt. Līdz ar to nav pamata no prasītājam piestādītajiem rēķiniem izslēgt maksu par ratiņu telpas lietošanu, un /pers. B/ prasība šinī daļā ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Tādējādi no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami prasītāja samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva 71,14 EUR apmērā (lietas 6.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR apmērā (lietas 7., 8. lapa).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5. punktam un valsts akciju sabiedrības „Latvijas Pasts" tarifiem ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi) šajā lietā kopā ir 19,26 EUR. Tā kā prasītājs ir samaksājis minētos izdevumus 4,70 EUR apmērā, tad, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42. panta pirmo daļu, pārējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 14,56 EUR apmērā piedzenami no atbildētāja valsts ienākumos.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, (..) un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Minēto izdevumu samaksas dokumenti iesniedzami Liepājas tiesā.

Vadoties no Civilprocesa likuma 8. un 97.panta, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. B/ prasību apmierināt daļēji.

Atzīt dzīvokļu īpašnieku biedrības "Mājoklis" /pers. B/ izsniegtajā 2008.gada 8. novembra rēķinā Nr.747 iekļauto soda naudu par magnēta uzlikšanu uz skaitītāja Ls 50 (EUR 71,14) apmērā, kā arī par šo summu aprēķināto līgumsodu par periodu no 2011.gada 6.februāra par nepamatotu un izslēgt minētās summas no prasītājam piestādītajiem rēķiniem.

Pārējā daļā /pers. B/ prasību noraidīt.

Piedzīt no dzīvokļu īpašnieku biedrību "Mājoklis" par labu /pers. B/ samaksāto valsts nodevu EUR 71,14 (septiņdesmit viens *euro,* 14 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 (četri *euro,* 70 centi).

Piedzīt no dzīvokļu īpašnieku biedrību "Mājoklis" valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 14,56 (četrpadsmit *euro,* 56 centi).

Noteikt dzīvokļu īpašnieku biedrībai "Mājoklis" termiņu 10 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas tā labprātīgai izpildei un pierādījumu iesniegšanai Liepājas tiesā par nolēmuma labprātīgu izpildi.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2015.gada 17.novembra apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Tiesnese I. Pelnēna

Pilns sprieduma teksts sastādīts 2015.gada 17.novembrī.

Tiesnese I. Pelnēna